

культури та створювати культуру інклюзивності.

Поява нових роботодавців вищого рівня. Працівники та майбутні кандидати оцінюватимуть організації по тому, як вони поводитися з працівниками під час пандемії. Прогресивні організації спілкуються відкрито і часто, щоб продемонструвати, як вони підтримують працівників, незважаючи на здійснення заходів щодо економії коштів. До цього слід прагнути й іншим організаціям аби бути соціально відповідальними.

Література.

1. Даниленко О.А. Світові HR-тренди навчання та розвитку персоналу / О.А. Даниленко. // Стратегічні імперативи сучасного менеджменту (СІСМ-2020): мат-ли V міжнар. наук.-практ. конф. 23-24 квітня 2020 року. [Електронний ресурс]. – К.: КНЕУ, 2020. С. 37-40.

2. Леонова Е. 6 главных HR-трендов в 2020 году / Е. Леонова. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://hurma.work/ru/blog/6-glavnyh-hr-trendov-v-2020-godu/>

3. Сушкова Д. HR-тренды 2020: что точно заложить в бюджет / Д. Сушкова. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://medium.com/convergent-hr/>

4. HR-тренды-2020. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://hr-portal.ru/blog/hr-trendy-2020>

5. Baker M. 9 Future of Work Trends Post-COVID-19. [Electronic resource]. – Available from : <https://www.gartner.com/smarterwithgartner/9-future-of-work-trends-post-covid-19/>

6. Haak T. 12 HR Trends for 2020. [Electronic resource]. – Available from : <https://hrtrendsinstitute.com/2019/11/26/12-hr-trends-for-2020/>

7. Meister J. Top 10 HR Trends That Matter Most In The 2020 Workplace. [Electronic resource]. – Available from : <https://www.forbes.com/sites/jeannemeister/2020/01/15/top-10-hr-trends-that-matter-most-in-the-2020-workplace/#3849756c7dfc>

АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

***ДІДЕНКО Л.В., ДОЦЕНТ КАФЕДРИ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ, УДФСУ
ТАБАХАРНИК О.Я., ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ, УДФСУ***

У сучасній економіці інвестиційна активність – важливий фактор економічного зростання та забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, економіки країни загалом. Економіка України

сьогодні захоплена масштабною кризою. Мало того що з 2014 року анексовано Автономну Республіку Крим і розпочатий військовий конфлікт на Донбасі, так ще загрозу серйозних економічних негараздів спричинила пандемія COVID-2019.

У розвиток концепції управління інвестуванням важливий внесок здійснили такі українські вчені: В.Гриньова, В.Малиновський [1], З.Конохова[2], І.Артёмов, І.Довба[3], Л.Бушовська, О.Беляєв [4], О.Котикова, Т.Майорова.

Інвестиційна сфера - найважливіша складова економічної системи країни, що характеризує відносини між економічними суб'єктами з приводу реалізації інвестицій - всіх видів «майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою отримання в майбутньому економічної вигоди в матеріальній і нематеріальній формі»[2].

Для комплексності оцінки стану інвестиційної безпеки України необхідно з'ясувати її внутрішні і зовнішні детермінанти.

Таблиця 1

Частка валового нагромадження в ВВП України в 2015- 2019 рр.

Показники	2015	2016	2017	2018	2019
ВВП у фактичних цінах, млн.грн	1 988 544	2 383 182	2 982 920	3558706	3974564
Приріст ВВП, % до попереднього року	26.3	20.4	25.2	19.3	11.7
Валове нагромадження, млн. грн. У % до ВВП	303297 15.3	512830 21.5	618914 20.7	667953 18.8	500614 12.6

Джерело: складено авторами на основі даних[5]

Наведені дані свідчать про наявність у 2015-2019 рр. можливостей для економічного розвитку. Зафіксований приріст ВВП, у 2015 р. зріс на 26,3%, 2016 р. – 20,4%, 2017 р. – 25,2 %, 2018р. – 19,3%, 2019р. – 11,7%.

Україна є досить перспективною країною для інвестицій. Ми у порівнянні з іншими країнами маємо недорогі трудові ресурси та високий науковий потенціал. Зараз досить привабливим для іноземних інвесторів є агроринок та сектор ІТ- технологій.

Рис.1 Найбільші інвестори України станом на 2019 рік, млн.дол.США, %

Джерело: складено авторами на основі даних [5]

Наша країна може бути одним з головних донорів інвестицій так як багата і різноманітна аграрним потенціалом, займає вигідне географічне положення та володіє вагомим внутрішнім ринком, підтвердженням цього є SWOT-аналіз(Табл.2), який показав слабкі, сильні сторони, загрози та можливості інвестиційної привабливості, а також на проблеми над яким слід працювати для досягнення привабливого інвестиційного клімату.

Таблиця 2

SWOT-аналіз інвестиційної привабливості України

<u>S-сильні сторони:</u>	<u>W-слабкі сторони:</u>
1)Зручне політичне та географічне положення України;	1)Велика кількість сильних конкурентів;
2)Наявні родючі ґрунти, дешева робоча сила;	2)Корупція та високий рівень інфляції;
3)Прозора та відкрита економіка для інших країн;	3)Високий рівень тінізації економіки, що не дає змогу доцільно оцінити інвесторам інформацію про ринок;
4)Прагнення та наявність прикладання зусиль до економічного розвитку.	4)Зріст монополізації галузей економіки.

<u>О-можливості:</u>	<u>Т-загрози:</u>
1)Формування нормативно-правової бази;	1)Нестабільність податкової та економічної політики;
2)Зменшення навантаження; податкового	2)Бюрократичні перешкоди;
3)Усунення проявів корупції, хоча б зниження її рівня;	3)Відсутність дієвого правового захисту інвесторів від партнерів боржників;
4)Мінімальне втручання в господарську діяльність органів виконавчої влади;	4)Недосконало розвинена транспортна інфраструктура;
5)Залучення інвестицій у наукову чи інноваційну діяльність;	5)Ймовірність втрат інвестицій.

Джерело: складено авторами на основі даних[6]

З метою активізації залучення інвестицій необхідно здійснити заходи, які підвищили б інвестиційну привабливість підприємств, галузей, та держави в цілому. Враховуючи досвід більшості зарубіжних країн, необхідно розробити комплексну програму залучення інвестицій, яка повинна знищити негативні чинники та забезпечити фактори інвестиційної привабливості та зменшення ризиків. Активна державна позиція та комплексний підхід щодо вирішення існуючих проблем, пов'язаних з інвестиційною діяльністю на мікро – і макрорівнях, дозволить із максимальною ефективністю реалізувати Україні свій потенціал в інвестиційній сфері, що стане передумовою її стабільного економічного розвитку в майбутньому.

Література.

- 1.Малиновський В.Я.Енциклопедичний словник з державного управління/В.Я.Малиновський,Ю.П.Сурмін,В.Д.–Київ: 2018.
- 2.Конохова З.П.Моделі державного регулювання економіки: навчально-методичний посібник /З.П.Конохов-Харків:НТУ,2018.
3. Довба І. В. Аналіз фінансування інноваційної діяльності підприємництва в Україні / І. В. Довба. – Ужгород: УжНУ, 2018. – С. 286 – 289.
4. Беляєв О. О. Економічна політика: навчальний посібник / О. О. Беляєв, А. С. Бебело, М. І. Діба [та ін.]. – Київ:КНЕУ,2014–287 с.
5. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

6. Analysis of the Determinants of Social Capital in Organizations / M. P. S. R. Mercado, Vargas-Hernández, J. G. – Mexico: University of Guadalajara, 2019. – p. 124 – 38 133. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://doi.org/10.21272/bel.3\(1\).124-133.2019](http://doi.org/10.21272/bel.3(1).124-133.2019)

ОБГРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

***ЗУБКО Т.А., К.Е.Н., ДОЦЕНТ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ***

Розвиток підприємства тісно пов'язаний зі стратегічним управлінням підприємством: і розвиток, і стратегія орієнтовані на перспективу. Стратегічне рішення спрямоване на перспективу. Приймається воно на основі аналізу можливих альтернатив розвитку підприємства і його наслідків, що дозволяє організації виживати і досягати певної мети в довгостроковому періоді [1, 2]. Високий рівень мінливості ринкового середовища зумовлюють провідне значення проблем розробки стратегічних рішень підприємств на основі системного підходу. Це визначено тим, що стратегія підприємства являє собою систему заходів з оптимізації його діяльності, отже, найважливішим фактором виживання є стратегічне управління. Питання обґрунтування і вибору стратегії діяльності фірми постійно постає перед її керівним складом. На цей час не існує готових рецептів прийняття рішень, і жодний підхід не є універсальним. [1-5]

У науковій літературі найбільш широко висвітлено стратегії розвитку підприємств, які зазвичай називаються базисними, або еталонними. Вони відображають чотири різні підходи до розвитку підприємства і пов'язані зі зміною стану одного або декількох елементів: продукту, ринку, галузі, положення підприємства всередині галузі, технології. Види стратегій розвитку за групами еталонних стратегій включають наступні групи [1, 5]:

–Перша група – це стратегії концентрованого зростання пов'язані зі зміною продукту або ринку. Підприємство намагається поліпшити свій продукт або почати виробляти новий, не змінюючи при цьому галузі. До цієї групи належать такі типи стратегій: стратегія посилення позиції на ринку, стратегія розвитку ринку, стратегія розвитку продукту.